

15/09/2016

ಪ್ರಾತಃಮುರುಳಿ

ಓಂಶಾಂತಿ

ಬಾಪ್‌ದಾದಾ

ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಾರಿಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ಪೂಜಾರಿ ಮತ್ತು ಪೂಜಾರಿಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯರಾಗುವ ಪೂರ್ಣಕಥೆಯನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಮಾತು ಪ್ರಪಂಚದವರಿಗೆ ಅಸಂಭವವೆನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ?

ಉತ್ತರ: ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಪಂಚದವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಸಹಜವಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವು ಸಿಗುವುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇದು ಸಸ್ತಾವ್ಯಾಪಾರವಾಯಿತಲ್ಲವೆ.

ಗೀತೆ: ಇಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಾರು ಬಂದರು.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಅಂಧಕಾರ ಮತ್ತು ಮುಂಜಾನೆ (ಪ್ರಕಾಶ), ಪ್ರಪಂಚದವರಿಗಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ, ಅದಂತೂ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುಂಜಾನೆ ಎಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುಂಜಾನೆಯು ಕಲ್ಪದ ಈ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಜ್ಞಾನ ಅಂಧಕಾರವು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಟ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಸೂರ್ಯನಂತೂ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿಗೆ ಅಂಧಕಾರ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೆಳಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಮುಂಜಾನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ರಾತ್ರಿಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಮಯವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೊಂಬೆಗಳ ಪೂಜೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಕಲ್ಪದಿಂದ ಈ ಗೊಂಬೆಗಳ ಪೂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವರೋ ಅವರ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವೂ ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳದು ಪೂಜ್ಯಮನೆತನವಾಗಿದೆ. ಆ ಪೂಜ್ಯರೇ ನಂತರ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ಪೂಜಾರಿ, ಪೂಜಾರಿಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯರಾಗುವ ಎಷ್ಟು ಉದ್ದಗಲವಾದ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ! ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಪೂಜ್ಯ, ಪೂಜಾರಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆಗ ರಾತ್ರಿಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮಯುಗದ ಬದಲು ಯುಗೇ ಯುಗೇ ಎಂದು ಬರೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ನಾಲ್ಕುಯುಗಗಳು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದೋ ಆಗ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವು ಮುಗಿಯುವುದು ನಂತರ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸಂಗಮಯುಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನರಕವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮರಣಹೊಂದಿದರೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದರು, ನಾವು ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ರಾವಣನು ಎಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿಯು ಭ್ರಷ್ಟವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ, ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಭಾರತವಾಸಿಗಳ ಬುದ್ಧಿಯು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು ನಂತರ ಯಾವಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರು ಆಗಿಬಿಡುವರೋ ಆಗಲೇ ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ, ಮಾಯೆಯೇ ಬುದ್ಧಿಹೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪೂಜ್ಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಮತ್ತು ಪೂಜಾರಿಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೀನರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ನೀಚರು ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದೆವು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾವಣರೂಪಿ ಮಾಯೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ- ನಾವೇ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದೆವು ನಂತರ ಪೂಜಾರಿಗಳಾದೆವು. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಬೇಕು, ಅಥವಾ ಜನನ-ಮರಣದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಚೀರಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಈ ಮಾಯೆಯ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು, ಈ ಜ್ಞಾನವೂ ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಏಣಿಯನ್ನು ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತೀರಿ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಿಧಾನ-ನಿಧಾನವಾಗಿ ಇಳಿಯುತ್ತೀರಿ, ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಖದ ಏಣಿಯನ್ನು ಇಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ, ದುಃಖದ ಏಣಿಯನ್ನು ಬೇಗ-ಬೇಗನೆ ಇಳಿಯುತ್ತೀರಿ, ಸತ್ಯ-ತೃತೀಯಯುಗದಲ್ಲಿ 21 ಜನ್ಮಗಳು, ದ್ವಾಪರ-ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ 63 ಜನ್ಮಗಳು, ಆಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೀವೀಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಮ್ಮ ಏರುವಕಲೆಯು ಬಹುಬೇಗನೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಜನಕನಿಗೆ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಜನಕನಿಗೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿತೇ

ಅಥವಾ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತೇ? ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ಜೀವವು ತೆರೆದಿದೆ, ಯಾರದು ಮಂಥಬುದ್ಧಿಯಾಗಿರುವುದೋ ಅವರಿಗಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಪರಮಾತ್ಮ ಇವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮಾತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಯಾವ ಆತ್ಮರು ಬಹಳಕಾಲದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಅಗಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರದೂ ಲೆಕ್ಕವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ಆತ್ಮರು ಅವರಜೊತೆ ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಬಹಳ ಸಮಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯವೇ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಾವು ತಂದೆಯಿಂದ ಅಗಲುತ್ತೇವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮ-ಆತ್ಮರು ಬಹುಕಾಲ ಅಗಲಿದ್ದರು ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ಅವರದೇ ಈಗ ಮೇಳವಾಗುತ್ತದೆ ಯಾರು ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ತಂದೆಯಿಂದ ಅಗಲಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳಸಮಯ ಜೊತೆಯರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರನ್ನು ಮಿಲನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾನು ಓದಿಸಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಜೊತೆ ಇರುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲರ ಅಂತಿಮಸಮಯ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಬಾಕಿ ನೀವು ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮ, ಮುಕ್ತಿದಾತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತಮಾಡಿ ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸುಖಧಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮರನ್ನು ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಿರಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮರಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಯಾವಾಗ ಉಲ್ಟಾ ಆಗಿಬಿಡುವರೋ ಆಗ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯನ್ನೇ ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಕಲ್ಲು-ಮುಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೇ! ತಮಗಿಂತಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಕನಿಷ್ಠಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇದೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾರದೂ ದೋಷವಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ವಶವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಶ್ವರನಿಗೇ ವಶವಲ್ಲ. ನಾಟಕವು ಈಶ್ವರನಿಗಿಂತಲೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ನನ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಒಂದೇಬಾರಿ ಬರುವೆನು. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೆ! ನಿಮಗೆ ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಸ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಅಲೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಬಂದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ಮೊದಲು ಸತ್ಯಖಂಡವಾಗಿತ್ತು ನಂತರ ಹೇಗೆ ಅಸತ್ಯಖಂಡವಾಯಿತು ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ್ದೇ ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವಿತ್ತು, ದೇವತಾಧರ್ಮದವರೇ ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ಯಾವಾಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿಬಿಡುವರೋ ಆಗ ದೇವತಾಧರ್ಮವು ಪ್ರಾಯಶೋಪವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಂತರ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಪುನಃ ಆ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಚಿತ್ರಗಳೂ ಇವೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಇವೆ, ಭಾರತವಾಸಿಗಳದು ಒಂದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶಿರೋಮಣಿ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹಿಂದೂಗಳೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವೇ ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ, ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸತ್ಯಚಿನ್ನವಾಗಿದ್ದೆವು, ಈಗ ನಕಲೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಆಭರಣವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಶರೀರದ ಮುಖಾಂತರವೇ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ದೇವತಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ.... ತಾವೇ ಪೂಜ್ಯ, ತಾವೇ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಪೂಜ್ಯನಾದ ನಾನು ನಂತರ ಪೂಜಾರಿಯಾದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡುವರು? ನಾನಂತೂ ಸದಾ ಪಾವನ, ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೇ ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿ ದಿನ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಪ್ರಪಂಚವು ಅಸತ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸುಳ್ಳುಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಾಸನೂ ಸಹ ಕಮಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ವ್ಯಾಸನಂತೂ ಭಗವಂತನಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ಬಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲ? ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಭಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಂದನೆಂದಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣು ಕುಳಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿವತಂದೆಯಿದ್ದಾರೆ ಅವರೇ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೇ ನಂತರದ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣವರ್ಣವು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ನೀವೀಗ ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಈಶ್ವರನು ರಚಿಸಿರುವ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೀವು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಈ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಸ್ವಾಹಾ ಆಗುವುದು. ಇದರ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ರಾಜಸ್ವ

ಅಶ್ವಮೇಧ ಅವಿನಾಶಿ ರುದ್ರಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯು ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಶಿವ ಮತ್ತು ಸಾಲಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಇದೇರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಗೊಂಬೆಯಾಟ ಆಡುತ್ತಾರೆ, ಅದೇರೀತಿ ಇವರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಸ್ಥಾಪನೆ, ಪಾಲನೆ ನಂತರ ವಿನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮೊದಲು ಸ್ಥಾಪನೆ.

ನೀವೀಗ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಮರಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮದು ಇದು ಮೃತ್ಯುಲೋಕದ ಅಂತಿಮಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಅಮರಲೋಕವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಒಬ್ಬ ಪಾರ್ವತಿಗೇ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುವುದು! ಶಂಕರನಿಗೆ ಅಮರನಾಥನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಶಂಕರ-ಪಾರ್ವತಿಯು ಸ್ಥೂಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಜಗದಂಬೆ-ಜಗತ್ತಿತನೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು 84 ಜನ್ಮಗಳ ನಂತರ ಜಗದಂಬೆ-ಜಗತ್ತಿತನಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಜಗದಂಬೆಯು ಪುರುಷಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಪಾವನ ಪ್ರಾಲ್ಬವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಹಿಮೆ ಯಾರದಾಗಿದೆ? ಜಗದಂಬೆಗೆ ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಮೇಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪತಾದ ಕಾಳಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಕಾಳ (ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ) ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಕಪ್ಪಾದ ಪಿತನನ್ನು ಏಕೆ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ? ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಜಗದಂಬೆ ಆದಿದೇವಿಯು ಜ್ಞಾನಚತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನವಾಗುತ್ತಾರೆ, ಮೊದಲು ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಾಗಿದ್ದು ನಂತರ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ನೀವು ಈಶ್ವರನಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರು? ಈಶ್ವರ. ಅಮರಕಥೆ, ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಕಥೆಯನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನರನಿಂದ ನಾರಾಯಣ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಕಪಾಟು ತೆರೆಯಿತು, ಕಾಮ ಮಹಾಶತ್ರುವಾಗಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ- ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದುಜನ್ಮ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದಂತೂ ಸಸ್ತಾವ್ಯಾಪಾರ ಆಯಿತು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಈ ಮಾತನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ದಾನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಈ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೆಲವರೇ ವಿರಳ ಮಾಡುವರು. ಎಷ್ಟು ಅಗ್ಗವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆ! ಆದರೂ ಸಹ ಕೆಲವರು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ವಿಚ್ಛೇದನ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಂದೆಯ ವಿನಃ ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಪಾವನ, ಪೂಜ್ಯನಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದೆನು. ಪ್ರಜಾಪಿತನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರಲ್ಲವೆ. ನೀವೀಗ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಫರಿಶ್ತೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ರಾತ್ರಿಯ ನಂತರ ಜ್ಞಾನ ಅರ್ಥಾತ್ ದಿನವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಥಿ-ತಾರೀಖಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಶಿವತಂದೆಯು ಯಾವಾಗ ಬಂದರು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯನ್ನು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಜಯಂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಈ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಸತ್ಯವಾದ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಕಥೆ, ಅಮರಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಬಾಕಿ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಸತ್ಯಯುಗೀ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇದೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಫರಿಶ್ತೆಗಳಾಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:- ಸದಾ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಬೆಹದ್ದಿನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾಗಿರುವಂತಹ ಹದ್ದಿನ

ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತ ಭವ

ಹೇಗೆ ಸಾಕಾರ ತಂದೆಗೆ ಸೇವೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದೇ ರೀತಿ ತಾವು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಬೆಹದ್ದಿನ ಸೇವೆಯ ಮೇಲೆ ಸದಾ ತತ್ಪರರಾಗಿದ್ದಾಗ ಹದ್ದಿನ ಮಾತುಗಳು ಸ್ವತಃ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಹದ್ದಿನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಕೊಡುವುದು - ಇದೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳ

ಗೊಂಬೆಯಾಟವಾಗಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಅಥವಾ ಜಮಾ ಆಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯಬೇಡಿ.

ಸ್ಲೋಗನ್:-ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾತು ಮತ್ತು ಚಲನೆ-ವಲನೆ ಪ್ರಭವಶಾಲಿಯಾಗಿರಲಿ.